RUPERTUS TUITIENSIS. LANFRANCUS CANTUARIENSIS. HIERONYMUS. ETC.
12. Jh. Seite 18r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

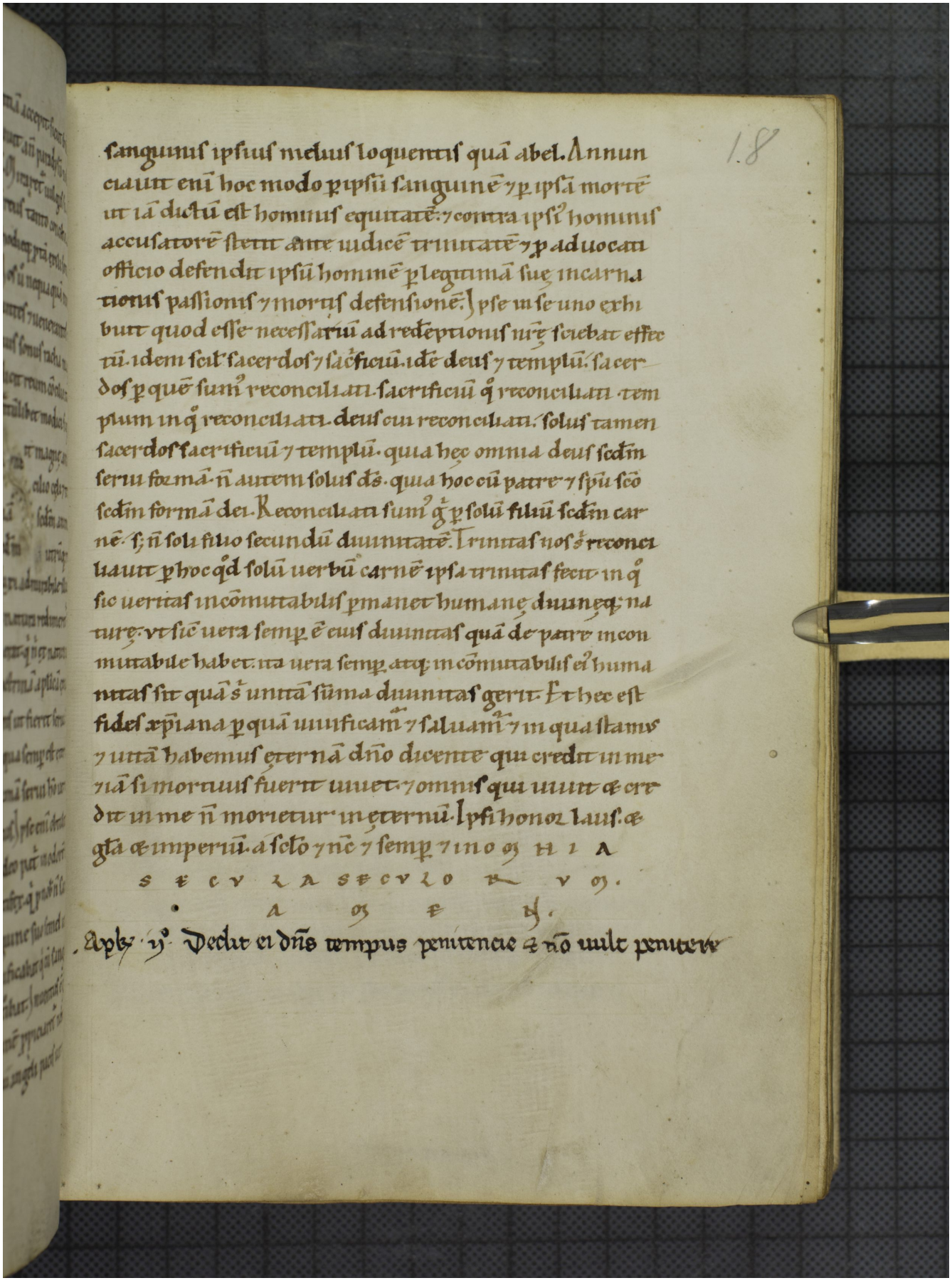

sanguinis ipsius melius loquentis quā abel. Annun
ciauit enī hoc modo ꝑ ipsū sanguinē ⁊ ꝑ ipsā mortē
ut iā dictū est hominis equitatē. ⁊ contra ipsi⁹ hominis
accusatorē stetit ante iudicē trinitatē ⁊ ꝑ aduocati
officio defendit ipsū hominē ꝑ legitimā suę incarna
tionis passionis ⁊ mortis defensionē. Ipse in se uno exhi
buit quod esse necessariū ad redeptionis nr̄ę sciebat effec
tū. idem scil̄ sacerdos ⁊ sacrificiū. idē deus ⁊ templū. sacer
dos ꝑ quē sum⁹ reconciliati. sacrificiū q̄ reconciliati. tem
plum in q̄ reconciliati. deus cui reconciliati. solus tamen
sacerdos sacrificiū ⁊ templū. quia hęc omnia deus scd̄m
seruī formā. n̄ autem solus ds̄. quia hoc cū patre ⁊ spū scō
scd̄m formā dei. Reconciliati sum⁹ g̃ ꝑ solū filiū scd̄m car
nē. s; n̄ soli filio secundū diuinitatē. Trinitas nos s̄ reconci
liauit ꝑ hoc q̄d solū uerbū carnē ipsa trinitas fecit in q̄
sic ueritas incōmutabilis ꝑmanet humanę diuinęq; na
turę. ut sic uera semꝑ ē eius diuinitas quā de patre incon
mutabile habet. ita uera semꝑ atq; incōmutabilis ei⁹ huma
nitas sit quā s̄ unitā sūma diuinitas gerit. Et hec est
fides xp̄iana ꝑ quā uiuificam̄ ⁊ saluam̄ ⁊ in qua stamus
⁊ uitā habemus ęternā dn̄o dicente qui credit in me
⁊ iā si mortuus fuerit uiuet. ⁊ omnis qui uiuit ⁊ cre
dit in me n̄ morietur in ęternū. Ipsi honor laus. ⁊
gl̄a ⁊ imperiū. a sc̄lo ⁊ nc̄ ⁊ semꝑ ⁊ in o m n i a
s e c u l a s e c u l o r u m.
a m e n.

Aplꝫ ij° Dedit ei dn̄s tempus penitencie ⁊ nō uult penitere